

Kejsar FREDRIC I:s stadfästelse på Árke-Biskopens i Hamburg erhållne Privilegier, att äfven vara Sveriges och andra Nordiska Rikens Árke-Biskop.

K. 559.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Fridericus divina favente clementia Romanorum Imperator Augustus. In examine cuncta Dei conspicientes æquali, meritum fors credimus dantis & corroborantis. Credimus etiam ad Imperialem Majestatem nostram pertinere, totius Imperii curas, præcipueque omnium Sanctarum Dei Ecclesiarum commoda considerare, & omnia eis adversantia sub omni festinantia abolere, ne vel gravi incommoditate vilescant, vel qualibet nacta occasione, a pristino cultu & religione recedant, quatenus dum hoc pro amore, pariterque timore Dei fideliter peragimus, illorum qui bona sua pio affectu Deo contulerunt, meritis & gloria communicemus. Noverint igitur omnium Christi, Imperiique nostri fidelium tam præsens ætas, quam successura posteritas, qualiter dilectus noster Hartwicus Hammaburgensis Archiepiscopus obtulit Majestati nostræ privilegium Divi & Augustissimi Imper. Hludovici primi fundatoris & constructoris Hammaburgensis Ecclesiæ, supplicans nobis ut bona, possessiones, jura, immunitates, terminos, sicut præfatus gloriosissimus Imperator instruxit, nos æternæ stabilitatis vigore prædictæ Ecclesiæ confirmaremus. Nos itaque pia facta prædecessoris nostri clarius intuentes, & divinæ dexteræ opus per manum Christi sui completum debita affectione cordis amplectentes, quicquid in Hammaburgensi Ecclesia statuit, statuimus, quod donavit, donamus, & nostra Imperiali auctoritate confirmamus. In memoriam revocantes, omnibus tam futuræ quam præsentis vitæ fidelibus, quo cella Rodenach vocata, a sanctissimo Imperatore Carolo Magno prænominatæ Ecclesiæ sit donata, & cella Turholt in comitatu Flandriæ sita, donatione Hludovici Imperatoris ad perennem Hammaburgensis Ecclesiæ jurisdictionem debeat pertinere. Recolimus vero rem magna veneratione dignissimam, quod in eodem loco trans Albiam Hammaburch nuncupato, idem gloriosissimus Imperator Hludewicus proprii vigoris Archiepiscopalem & super omnes Ecclesias Danorum, Sueonum, Norwegiorum, Fariæ, Gronlondonum, Hallingolondonum, Islandonum, Scredevindonum & omnium Septentrionalium partium metropolitanam sedem constituit, & in futurum omnibus casibus sæpe dictæ Ecclesiæ obviare posset, ne quisquam Episcoporum aliquam sibi trans Albiam vel alicubi in prædicta parochia vindicare debeat potestatem, certo limite eam circumscripsit. Terminos itaque quos Imperator Hludovicus posuit, & eos quos Otto Imperator postmodum ex consilio Principum præfatæ Ecclesiæ designavit, juxta temporum æquam considerationem immutatos conservamus, & nostra Imperiali

auctoritate confirmamus; quod sint videlicet termini ejusdem Ecclesie ab Albia flumine deorsum usque ad mare Oceanum, & sursum per Slavorum provinciam usque ad fluvium Pene, & per ejus decursum usque ad mare Orientale & per omnes prædictas Septentrionis nationes. Omnes quoque parochiæ, sicut ab Imperatore Hludovico positæ sunt, & nos ponimus ut trans Albiam se & sua ab incursu paganorum securius in his locis occultari queant. Et ut hæc confirmationis auctoritas sui vigoris perpetuam obtineat firmitatem, præsentem inde paginam conscribi, & sigilli nostri impressione insigniri jussimus adhibitis idoneis testibus, quorum hæc sunt nomina. Arnoldus Maguntinensis Archiepiscopus, Everhardus Bambergensis Episcopus, Geberhardus Wirzebergensis Episcopus, Albertus Aquensis præpositus, Gerhardus Magdeburgensis præpositus, Fridericus Dux Sueonum, Conradus Palatinus Comes de Rheno, Hludowicus provincialis Comes Thuringiæ, Marquardus de Gumbach.

Signum Domini Friderici Romanorum Imperatoris invictissimi. (Namnteckningen.)

Ego Reinaldus Cancellarius vice Maguntinensis Archiepiscopi et Archicancellarii recognovi.

Data Franckenwort XVII. kalend. Aprilis. Indictione VI. anno ab incarnatione Domini Millesimo, centesimo quinquagesimo octavo, Regnante Domino Friderico Romanorum Imperatore Augusto, Anno Regni ejus VI. Imperii vero III.

41.

1171
1161 d. 6 Jul.

Tusculanum.

Kol.
Påfv. ALEXANDER III:s Skrifvelse till Konung CARL SWERKERSSON, Sveriges Biskopar och Jarlen, så ock samtelige andelige och verldslige i Götha land, med Apostoliska stolens stadganden rörande 1) Äktenskapet: att ingen fick lefva i månggifte eller gifta sig medan den äfven för brott lagligen från honom skilda makan lefde; ej med en afliden makas slägtinge; ej eller medan mannen var fången eller borttovarande, och att, om så skett, strax återgå till honom när han hemkommit; 2) Biskopars, Presters, Munkars och deras gods helgd; att ofredande af dem eller deras gods var helgedomsrån; att verldsliga personer ingalunda fingo använda hvad som var gifvit till andeliga personer eller inrättningar; 3) Tionde: att så vida Guds vrede, hunger och dyr tid skulle undvikas, och så vida syndernas förlåtelse skulle kunna erhållas, måste redeligen gifvas Herranom tionde, och allmosor af återstoden; 4) Arf: att lagen väl ej tillåter hvad förut skett, att lagliga barn göras arflösa genom egendomens bortskänkande åt kyrkan; men den, som har en arfvinge, kan göra Christus till medarfvinge, och således gifva kyrkan hälften, den som har 2:ne, kan göra Christus till den 3:dje o. s. v.; men barnlös broder eller syster må, utan de andra syskonens åtal, gifva kyrkan all sin egendom; 5) Nykterhet: dryckenskap förbjudes, och särdeles det hedna bruket att såsom helgon anse och värda den, som blifvit i dryckenskap ihjälslagen äfven om han gjort underverk, helst kyrkan knappt tillåter förböner för en sådan, och för öfrigt ingen, utan med